

Parchetul General
Către,

Memoriu

Procurorul General domnul Vasile Manea Drăgulea

Un fost condamnat la moarte acuzat

C.N.S.A.S.

07 OCT 2013

DIRECȚIA ARHIVA CENTRALĂ

Așa să fie cât mai concret în prezentarea situației mele juridice.
În seaptea de 8/9 septembrie 1983, eu Roventu Vionel (fiul lui Anton și al Dandiciu, născut la 2 septembrie 1957, sefer), Hăstase Petrică (fiul lui Radu și al Marici, născut la 18 ianuarie 1960, mecanic) și Stanciu Nicolae (fiul lui Tudor și al Șterghineș, născut la 18 martie 1950, sefer), în prealabil ne asociasem în vederea comiterii de infracțiuni, am pătruns prin efracție în incinta unui post de miliție de unde am sustras două pistole mitalizate cu muniția aferentă și alte bunuri în valoare totală de 14.787 lei.

Ulterior am fost arestați și anchetați de Inspectoratul General al Poliției.
La numai 10 zile de la arestarea mea am fost judecat de Tribunalul Militar Teritorial București, care a pronunțat pedeapsa cu moartea pentru comiterea infracțiunii de furt calificat în paguba avutului public cu consecințe deosebit de grave, prevăzute și pedepsite de art. 208, 209, 224 alin 3 Cod Penal, dosarul nr. 391/1983, sentința nr. 63 a Secției militare a Tribunalului Suprem.
Prin Decretul personal nr. 124 din iunie 1984, emis de fostul Consiliul de Stat pedeapsa cu moartea a fost comutată în pedeapsa de 25 ani închisoare.

Prin Decretul nr. 11 din 26 ianuarie 1988, s-a dispus reducerea cu 1/2 a pedepsei aplicate pentru comiterea infracțiunii de furt calificat în paguba avutului public cu consecințe deosebit de grave.

Comisia de aplicare a Decretului nr. 11/1988, prin procesul verbal încheiat a hotărât reducerea pedepsei de 25 ani la 12 ani și 6 luni închisoare.

Împotriva acestei măsuri cimeșă (?) din Ministerul de Justiție a formulat contestație la Tribunalul Județean Argeș, contestația a fost admisă a anulat procesul verbal amintit și a hotărât ca să execut prin urmare pedeapsa de 20 ani închisoare, sentința penală nr. 41/1988, pronunțată de Tribunalul Județean Argeș a rămas definitivă.

Rezultatul este clar că din ordinul mai marilor Justiției mi-a revenit aplicarea Decretului nr. 11 din 26 ianuarie 1988. Aceste lucruri se adeveresc precum ameză.

Decretul nr. 11 din 26 ianuarie 1988.

- Ant. 1 = Se amnistiază toate infracțiunile până la 10 ani închisoare inclusiv.
Ant. 2 = Se reduce cu 1/2 pedepsele mai mari de 10 ani închisoare.
Ant. 3 = Se comută în 20 ani pedepsele cu moartea aplicate de instanțele de judecată.
Ant. 4 = Se dă ordin primărilor să li-se asigure locuri de muncă și casă celor care au beneficiat de decret.

Semnez. Roventu Vionel.

În urma aplicării Decretului nr. 11/1988, trebuia să beneficiaz de art. 2 ce prevede reducerea cu 1/2 a pedepsei mai mari de 10 ani, dar din ordinul marilor zălei mi-a nevoat aplicarea art. 2 și mi-a aplicat art. 3 în urma căreia s-a hotărât să execut pedeapsa de 20 ani închisoare.

Precizez că la data când s-a emis Decretul nr. 11/1988, eu aveam 4 ani și 3 luni de închisoare executată din pedeapsa de 25 ani închisoare.

Pentru că Consiliul de Stat în luna iunie 1984 prin decret personal cu nr. 124, mi-a comutat pedeapsa cu moartea la 25 ani închisoare.

Dacă, Decretul nr. 11/1988, ar fi indicat că un fost condamnat la moarte, anterior care a beneficiat de o clementă prin comutarea pedepsei în ani de închisoare, NU mai poate beneficia de prezentul decret.

Atunci eu nu pot beneficia de nici unul din articolele Decretului nr. 11/1988, sau dacă am delinut pe timpul executării pedepsei beneficiară de Legea ce-a mai blândă ar însemna că eu să nu beneficiaz de decret pentru că Legea ce-a mai blândă în cazul meu este comutarea de la moarte în 25 ani închisoare.

Dacă, Legea nu interzice acest lucru de mai sus atunci eu pot beneficia de Decretul nr. 11/1988, dar HU de art. 3 din următorul motiv: - la data când s-a emis Decretul nr. 11/1988, eu HU mă aștam condamnat la moarte de instanțele de judecată.

Este eroare juridică să-mi aplice art. 3 din decret, ar însemna că eu am fost condamnat de două ori la moarte?

Articolul 3 din Decretul nr. 11/1988, se referă foarte clar cu cuvintele.

„Se comută în 20 ani pedepsele cu moartea aplicate de instanța de judecată.”

În cazul meu HU poate fi vorba de o comutare a pedepsei.

Cuvântul „comutare”, se folosește numai în cazul condamnării la moarte.

Dei, HU se poate face o eroare juridică cu acest cuvânt „comutare”, rezultatul este clar pentru că eu să nu beneficiaz de art. 2 ce mi-a fost aplicat corect de comisia penitenciarului.

Cazul meu este o ilustrare perfectă căt vreme nu sau cercetat cu adevărat abuzurile orice condamnare de acest tip seamănă cu a inventa tapi ispășitori.

Acuzația pe care o aduce instanța direct prin sentința nr. 63, este că mai am intenționat să comităm un furt la agenția CEC din Săcșei.

Această acuzație este o înșelare o aberație nefundamentată juridică, totuși meintemeiată, acest lucru reiese cu claritate.

Acuzația este un pretext că mai am fi putut intra în posesia unei importante sume de bani ce ar fi avut consecințe deosebit de grave.

Dar intenția dacă HU este săvârșită nu se consideră infracțiune.

Din lipsa altor probe deosebit de grave precum infracțiuni de furt sau fals înarmat pe care mai HU le-am comis, și anchetatori aveau nevoie ca să raporteze șefului cum îi spuneau ei lui Ceaușescu ce se interesa personal de mai.

Rezultă clar că reținerul din dosarul nr. 391/1983, a fost încălcat cu tot felul de supoziții, mai nu putem fi acuzați „cu consecințe deosebit de grave”, pentru intenția de comiterea unui furt la agenția CEC din Săcșei sau pentru comiterea furtului armelor și a muniției.

Concluzia este că mai nu am folosit violență la comiterea infracțiunii de furt în paguba avuției publice cu consecințe deosebit de grave pentru care am fost condamnat la moarte, nu am surmănat economia națională.

În dosar rezultă cu claritate din expertiza balistică a armelor reiese că HU am tras cu armele, HU a existat „uz de armă”, mai nu putem fi acuzați de consecințe deosebit de grave.

Și dacă suntem acuzați de consecințe deosebit de grave care sunt aceste consecințe deosebit de grave?

refuzul
fapt
c
rima
unei
de
e
fide
și
acest
pentru
inter
alte
exer
nu
em.

ARHIVA CENTRALA
07 OCT 2013
C.N.S.A.S.

Lucretia D. Dumitru

Pentru a stopa orice decizie legată de această stare tensionată datorită
refuzului de a rezolva demersurile mele pentru atitudinea pasivă sau indiferentă
față de situația juridică a mandatului meu de executare.

Aceasta, pentru mine a însemnat refuzul societății de-a mă reprimi în
rîndul membrilor și-i, aceasta este de a fi îndepărtat de la reabilitarea
unei vieli memorabile cinstită și înmormoase.

Datorită acestor motive în anul 1991, am comis acea faptă necugetată
de evadare din data de 15 august 1991, ulterior am fost prins și încașerat.

În urma condamnării mele pentru comiterea infracțiunii de evadare
Judecătoria Covasna în dosarul nr. 2253/1991, a pronunțat 2 ani de închisoare
și mi-a emis un meu mandat de executare a pedepsei cu data de 23.10.1991,
acest mandat fiind de 17 ani 11 luni și 8 zile închisoare.

Împotriva acestei hotărâri am făcut recurs la Tribunalul Județean Covasna,
pentru că mandatul de executare a pedepsei este gresit emis.

Exemplific unde s-a făcut gresala.

Domnul procurator care din lesne motive nu-i dau numele cînd mi-a
întocmit rechizițiul pentru săvîșirea infracțiunii de evadare a reținut primite
alte erori și aceasta precum că eu la data comiterii evadării mă aflam în
executarea unui mandat de 25 ani închisoare.

Cu toate că în fața complexului de judecată am arătat că pedeapsa mea
nu este de 25 ani închisoare, precum a fost întocmit rechizițiul.

Instanța HU a ținut cont de această modificare a procurorului și mi-a
emis mandatul de executare de 17 ani 11 luni și 8 zile închisoare.

Judecătoria Covasna, a scîrbit pedeapsa ce am executat pînă la comiterea
infracțiunii de evadare din mandatul de 25 ani închisoare și pedepsei ce mi-a
rămăș de executat a adăugat 2 ani de închisoare pentru comiterea infracțiunii
de evadare. În felul acesta a fost emis mandatul de 17 ani 11 luni și 8 zile închisoare.

Prin sentința nr. 343/1991, dosarul nr. 2253/1991, pronunțată de Tribunalul
Județean Covasna, a pronunțat 2 ani de închisoare și mi-a emis un meu mandat
de executare a pedepsei cu data din 23 octombrie 1991, acest mandat este de 13 ani
11 luni și 8 zile închisoare.

Afirm, fără teama de a gresi că s-a făcut gresala din nou în pronunțarea
pedepsei de 13 ani 11 luni și 8 zile închisoare.

Exemplific în acest sens unde s-a făcut greseli.

Tribunalul Județean Covasna, a scîrbit pedeapsa ce am executat pînă la comiterea
infracțiunii de evadare din mandatul de 20 ani închisoare și pedepsei ce mi-a
rămăș de executat a adăugat 2 ani de închisoare pentru comiterea infracțiunii de
evadare.

În felul acesta a emis mandatul de 13 ani 11 luni și 8 zile închisoare care
a început din data de 23 octombrie 1991.

Vă rog să aveți în vedere că pedeapsa mea pentru comiterea infracțiunii
de evadare ar trebui să fie dată prin adunare fără să-mi scadă, imitare ce am
executat.

Data mandatului de executare a pedepsei HU trebuia să fie modificată,
adică trebuia să rămîină valabilă data mandatului de executare a pedepsei din
29 septembrie 1983, dată cînd eu am fost arestat.

Pedeapsa de 2 ani pentru evadare trebuia dată prin adunare adăugată
mandatului pe care eu îl executam la data comiterii infracțiunii de evadare.
În felul acesta mandatul meu de executare ar fi trebuit să fie de 22 ani închisoare.

Leonor. Revendu Nicol.

DIRECȚIA ARHIVA CENTRALĂ

07 OCT 2013

C.N.S.A.S.

Conform Codului de Procedură Penală, mandatul meu de 20 ani închisoare trebuia să fie epuizat din executare pe data de 15 august 1991, în ziua când eu am evadat.

Conform Codul de Procedură Penală data zilei în care condamnatul evadat a fost încarcerat i se va socoti prima zi executată din mandatul ce îl va primi pentru comiterea infracțiunii de evadare.

Rețineți, pentru că eu am evadat pe data de 15 august 1991, și în aceeași zi am fost prins numai după 2 ore de când evadasem am fost prins și încarcerat la penitenciarul Miercurea Ciuc trebuia(e) să-mi socotească data de 15 august 1991, prima zi executată din mandatul de 2 ani ce l-am primit pentru evadare.

Mandatul meu de 2 ani pentru evadare trebuia să înceapă din data de 15 august 1991, când am fost încarcerat și trebuia să expire în data de 15 august 1993.

Din data de 15 august 1993, eu trebuia să continui de executat restul ne-executat din pedeapsa anterioară ce mi-a rămas înainte de a comite infracțiunea de evadare.

În cazul meu data de 23 octombrie 1991, când s-a emis mandatul de executare a pedepsei de 13 ani 11 luni și 8 zile închisoare această dată este greșită de două ori.

1) - pentru că pe această dată s-a emis primul mandat de executare de 13 ani 11 luni și 8 zile închisoare.

2) - pentru că HU de la această dată trebuia să înceapă mandatul meu de 2 ani închisoare pentru evadare.

A procedat greșit Tribunalul Covasna pentru că mi-a emis mandatul de executare a pedepsei cu data de 23 octombrie 1991.

Sunt aceste calcule pe care domni judecători, nu a avut să le aplice corect din motive pe care HU le pot scrie acum pentru că nu am libertatea să scriu acum (cât mă aflu în detenție), am ajuns să-mi fie frică că numai i-es din închisoare.

În concluzie pedeapsa de 2 ani închisoare pentru comiterea infracțiunii de evadare am executat-o integral în termen.

Eu contestez mandatul meu ce mi-a rămas de executat, în situația când mandatul nu va fi anulat, pedeapsa nu va fi achitată ar însemna să se facă o altă nedreptate în ce privește situația mea juridică prezentă.

Cu toate că mă repet amintesc că oricine care cunoaște cite ceva din sistemul nostru juridic știe că un judecător s-a folosit de puterea lor pentru satisfacții personale și gresesc „intentionat”, numai atunci când vor să pedepsească mai mult decât se cuvine pe cineva.

Eu consider că dacă mai multe decizii se contrazic între ele înseamnă că undeva HU este bine, și necesită un remediu juridic ce înseamnă ca domnul Procuror General să-mi ^{conducă} recurs extraordinar, și tribunalul să achite dosarul nr. 391/1983 prin sentința căruia am fost condamnat la pedeapsa cu marea.

Într-un cit în Codul Penal (prezent) pedeapsa cu moartea nu mai există și pedeapsa mea dovedesc clar că s-a făcut un abuz în dosarele mele singura soluție este achitarea dosarului nr. 391/1983, judecat de Tribunalul Militar Teritorial București.

Oare în Parchetul General, nu este nimeni care să-mi poată rezolva problemele mele, nimeni care să răspundă la meritele profunde ale inimii mele?

Hu este nimeni care să-mi poată veni în ajutor?

Oare nu este cea mai bună soluție ca Curtea Supremă de Justiție, să mă lase la pedeapsa executată.

Pentru ce atîta suferință?

Pentru că noi trăim într-o lume în care domnește nedreptatea și suferința.

Dacă curițele de mai sus sînt și un îndemn la o judecată dreaptă stăruind pe probațiunile recursului extraordinar, domnule Procuror General,

Semnez. Rev. V. V. V.

DIRECȚIA ARHIVĂ CENTRALĂ

07 OCT 2019

T.M.S.A.S.

Pentru a se înțelege mai bine cazul meu vă prezint partea nevădită din dosarul nr. 391/1983, pedepsele care au beneficiat de Decretul nr. 11 din 26 ianuarie 1988.

Același Tribunal militar me-a judecat și pentru fapta din ziua de 21.09.1983, s-a nălmădit că am imobilizat și dezarmat pe șeful unui post de miliție, sustinându-mi pistolul din dotare.

Prin Decretul nr. 11/1988, s-a dispus reducerea cu 1/2 a pedepsei aplicate pentru infracțiunea de tâlhărie în paguba avutului public cu consecințe deosebit de grave, descrisă mai sus.

Prin Decretul nr. 11/1988, s-a dispus amnistierea infracțiunilor de nerespectarea regimului armelor și munițiilor, asocierea pentru săvârșirea de infracțiuni, sustinerea sau distrugerea de însemnuri, sunt calificate contra avutului personal și tentativa la sunt calificate în paguba avutului public cu consecințe deosebit de grave.

În concluzie această tentativă la sunt calificate în paguba avutului public cu consecințe deosebit de grave ce a fost amnistiată cu Decretul nr. 11 din 26 ianuarie 1988, provine de la o cooperativă de consum faptă ce a fost comisă înainte de a fura armele.

Această faptă nu trebuia să fie judecată de Tribunalul militar dar ea să fim acuzat mai mult, anchetatori a introdus fapta de tentativă la sunt calificate în paguba avutului public cu consecințe deosebit de grave în rechizițiul dosarului nr. 391/1983.

Procesul s-a ținut cu ușile închise într-un singur termen (ședință), Tribunalul me-a condamnat pe toți la pedeapsă cu moarte pentru comiterea infracțiunii de sunt calificate în paguba avutului public cu consecințe deosebit de grave, prevăzute și pedepsite de art. 208, 209, 224 alin. 3 Cod Penal.

Eu am fost întotdeauna conștient de faptul că cineva o să îmi facă dreptate în ce privește situația mea juridică.

Pentru a îndepărta orice lacună încredințată împotriva mea pentru dreptul la un remediu juridic la începutul lui ianuarie 1990 am fost conștient că s-a creat un alt sistem de gândire și pentru prima dată de la arestarea mea am demarat modelul pentru care am furat armele și muniția totodată autoni morale și infracțiunile mele profesorul Raul Volenschi, Tudor Bugnariu, Pop Simion, Mircea Stăvica și alții au înaintat membrii Senatului în care a solicitat ca obiect grațierea noastră.

Ulterior prin decizia nr. 46 din 7 mai 1990, Curtea Supremă de Justiție, în compunerea prevăzută de art. 39 alin. 2 și 3 din Legea de organizare judecătorească a respins recursul extraordinar având ca obiect schimbarea încredințării juridice din infracțiunea de sunt calificate în paguba avutului public cu consecințe deosebit de grave în forma simplă a acestei infracțiuni, precum și amnistierea noastră, conform art. 1 din Decretul nr. 11 din 26 ianuarie 1988.

Vă aduc la cunoștință că prin fapta sus prezentată m-am considerat tot timpul că fac parte dintr-un scenariu ce avea ca scop să îmi îndeplinească o acțiune de rezistență anticomunistă formată din sus muniți.

Nu vreau să subapreciez starea de compententă a Curții Supreme de Justiție, dar Curtea nu vrea să știe că dosarul meu are tentă politică susținută de sus muniți.

Sunt conștient că sistemul de gândire nu dispune prin critică sau prin discuții, ci dispune o dată cu creșterea altui sistem de gândire.

Dar, când se va crea un alt sistem de gândire?

Închiziți-vă, am împănat un secret despre care nimeni altcineva nu mai știa nimic și încă mai trebuie să sufer, încă mai trebuie să-mi port durerea și tristetea, în viața mea de pensionar.

Leonez. Rovențu Nicol.

DIRECȚIA ARHIVA CENTRALĂ

07 OCT 2013

C.M.S.A.S

6.

În dosarele mele pot spune că sunt făcute foarte multe misfăcări de către oamenii Legii, și datorită acestora îmi pot permite să pun o întrebare.

Este corect ca oamenii care au comis infracțiunea de omor în anul 1983 sau 1984, deci i-a luat viața unui om i-a luat omului ce nu-i mai poate de înapoi?!

Acești delinți sau eliberați condiționat după cum bine știți.

Hu beneficiat de reducerea cu 1/2 a pedepselor mai mari de 10 ani în urma aplicării Decretului nr. 11 din 26 ianuarie 1988.

Concluzia este că acești oameni fosti delinți care au început să execute mandate pentru crime la 1 sau 2 ani de la arestarea mea, sunt liberi de mult timp.

Și eu care HU am omorât pe nimeni și HU am folosit violența la fața pe care o execut, mă aflu în închisoare?

Din punct de vedere moral este corect să întâmplă așa ceva într-un stat democrațic precum este țara noastră?

Dacă nu sunt prea îndrăzneț vă întreb care este răspunsul dumneavoastră la întrebarea de mai sus.

Aceasta este numai o parte despre ce am de relatat.

Reținem: sunt pentru prima dată la închisoare și am înțeles că incidența cu Legea penală va fi o experiență unică în viața mea.

La această vîrstă gîndesc altfel de cum am gîndit cu ani în urmă.

Am acumulat mai multe minți și mai multe dragoste de familie.

Domnule Procuror General într-un cit speranța lumii se bazează pe reabilitarea ființei umane eu vă supun spre atenția dumneavoastră cererea și memoriul meu cu rugămintea să-mi aprobați recursul extraordinar pentru nejudicarea și achitarea dosarului nr. 391/1983, judecat de Tribunalul Militar Teritorial București.

Eu vă mulțumesc cu multă stimă și respect pentru gîndurile frumoase ce le aveți pentru mine.

Înțeleg. Revoluția Vieții.

C.N.S.A.S.

07 OCT 2013

DIRECȚIA ARHIVA CENTRALĂ